

κράτησεν αὐτοῦ καὶ ἐδόξασεν αὐτὸ ἵνα ὀδυνηροτέραν καταστήσῃ τὴν οὕτω καταπληκτικῶς πρόωρον, οὕτως ἀπροσδόκητον ἔξοδον αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀγκαλῶν τῆς πατρίδος, ἵνα βαθύτατον καταστήσῃ τὸ πένθος δι' οὐ καιριώτατα ἔπληξε τὴν τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων καρδίαν ἢ φοβερὰ τῶν ἱκανοτήτων αὐτοῦ ἀπώλεια.

Λ Ο Γ Ο Σ

Ἐκφωνηθεὶς εἰς τὸ μνημόσυνον τοῦ πολυκλαύστου καθηγητοῦ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ τοῦ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ

ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν ἄλλοτε μαθητῶν αὐτοῦ Α. Πέκκου.

(Συνέχεια καὶ τέλος ἴδε φυλ. ΣΤ΄.)

Ἡ αἰθέριος καὶ μεγάλη αὐτοῦ ψυχὴ μὴ δυναμένη νὰ περιληφθῇ εἰς τὸ σμικρὸν καὶ ἐλαττωματικὸν ἐκεῖνο σῶμα, ἤρξατο νὰ φθεῖρη, νὰ καταναλίσκη αὐτὸ, ζητοῦσα νὰ διαρρήξῃ τὰ δεσμά της καὶ νὰ μεταρσιωθῇ. Ταχεῖα καὶ ἀπειλητικὴ ἡ ὀλεθρία νόσος ἤρξατο εἰς τὴν ἐργασίαν νὰ κωλύῃ αὐτόν. Καὶ τέλος, φεῦ! ἰδοὺ αὐτὸς ἠναγκασμένος νὰ ἐγκαταλείψῃ πᾶν τὸ προσφιλὲς αὐτῷ, μελέτην ἀδιάκοπον, μητέρα θρηνοῦσαν, ἀδελφὴν περὶ αὐτὸν ὀλολύζουσαν, ἀδελφὸν περίλυπον, καὶ πολυπληθεῖς μαθητὰς βαρυστενάχοντας καὶ κλαίοντας ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀποχωρισμῷ. Ἡ ὑπόκόφως, ὡς ἰοβόλος ὕφης, δάκνουσα νόσος ἐν τῷ πελιδνῷ αὐτοῦ ἐξεικονισθεῖσα προσώπῳ τὴν εἰς ἄλλοδαπὴν ἀναχώρησιν πρὸς ἀλλαγὴν κλήματος ἀπαιτεῖ. ὑπὸ πένθιμον πέπλον κεκαλυμμένος, τὴν αἰωνίαν οὐχὶ τὴν πρόσκαιρον στέρησιν τῶν ἀγαπητῶν αὐτῷ σαφῶς ἐνορῶν καὶ προαισθανόμενος ἀπῆλθεν ἐκεῖ ὅπου ἰδίῳι ἀναλώμασιν ἄνδρες ἐπαινεταῖ δεόντως αὐτὸν ἐκτιμήσαντες καὶ Σχολὴν εὐγνωμονοῦσα ἀπέστειλαν αὐτόν. Ἀλλὰ παρὰ τὰς τῶν ἰατρῶν ἐνεργείας, παρὰ τὰς δυνατὰς τῷ ἀνθρώπῳ περιθάλψεις, θεινὴ καὶ χλευσὴ ἡ νόσος ἐτι φοβερωτέρα τινὶ ἐντυγούσα,